

fyndning af Staden fra det Punkt, Svælget, hvor Konge- og Hollanderdybet støde sammen. Fjærvandets Bestaaenhed her vil imidlertid paa dette Sted efter al Rimelighed tvinge Fjenden til at anfæ, og Skibene ville da yde et passende Maal for Middelgrund- og Maglebylillefortets 12^{es} Kanoner saavel som for de 14^{es} Kanoner paa Strickers Batteri og det paa Afstande, hvor disse svære Piecer endnu mægte at gjennembrude Skibsider med 12—16^{es} Sernplader. Man tvivler imidlertid ikke om, at Ministeriet, inden der skrives til Bygningen, vil tage det under fornøjet Overveielse, om der ikke maatte være Grund til at lægge Maglebylillebatteriet noget nordligere paa Amagers Kyst — selv om det derved skal adskilles fra Landfortet — og samtidig maasse at flytte Strickers Batteri noget sønderefter.

Paa Stillingens venstre Fløi, hvor den langt udskydende Grund, Stubben, hindrer dybtgaaende Skibe i at nærme sig Kysten, har man indskrænket sig til at foreslaa anlagt et simpelt Strandbatteri for 4 mindre, men dog pandferbydende Kanoner ved Stranden ved Hellerup, strax indenfor det Sted, hvor den projekterede Enceinte om Byen naaer Kysten.

Den hele Udvidelse af Søbefæstningen er anslaaet til en Bekostning af noget over 13½ Million, hvoraf 4,852,000 Kr. medgaa til Bestyktningen; i Lovforslaget er dog Strandbatteriet ved Hellerup med Skjots medregnet til Landbefæstningen, saa at der til den egentlige Søbefæstning kun er paa-regnet 13,270,000 Kr., at udrede i Løbet af 7 Aar. Man har ved sin Overveielse af Sagen ikke fundet, at det foreliggende Forslag til en Udvidelse af Søbefæstningen paa noget Punkt lader sig indskrænke, naar den skal svare til Krigsvæsenets nuværende Udvikling. Det synes paa den anden Side ikke rettere, end at den projekterede Søbefæstning i Forbindelse med den allerede eksisterende vil yde Kjøbenhavn et saa betryggende Værn mod Angreb fra Søiden, at det er lidet rimeligt, at nogen Sømagt, selv den mægtigste, skulde vove, hvad det vilde koste af Mennekkeliv og af Sømateriel at overvælde den. Vi maa altsaa tilraade at vedtage Lovforslaget usforandret, forsaavidt Søbefæstningen angaar.

Naar et direkte, maritimt Angreb mod Kjøbenhavn er afværget eller gjort usandsynligt ved Udvidelsen af Søbefæstningen, maa man være forberedt paa, at en Fjende vil forsøge paa at bemægtige sig Hovedstaden ved en Landgangs-expedition til Sjælland. Et saadant Foretagende maa man i første Linie tænke sig imødegaaet og idetmindste vanskeliggjort dels ved Flaaden, dels ved den paa Sjælland tilstedeværende mobile Troppesstyrke.

Der vil senere blive vendt tilbage til Forslagene angaaende Flaadens Udvidelse og Tilvebringelsen af et Støttepunkt for den ved Storebelt. Her skal det foreløbig blot fremhæves, at medens

Flaaden i høi Grad vil kunne vanskeliggjøre en Landsætning af Tropper paa Sjællands Kyster og, naar Lykken er os gunstig, maasse endog afværge den, vilde det dog være letfindigt at gaa ud fra, at Sjælland under alle Omstændigheder kan værges af Flaaden alene. Da en Flaades Størrelse om ikke udelukkende, saa dog i det Væsentlige er et Vælgspørgsmaal, maa det ikke ventes Andet, end at vor Flaade vil have en Overmagt at kæmpe mod. Nu synes det vel ikke rettere, end at af alle Arter af Kamp er der ingen, hvis Udsald i høiere Grad maa tænkes paavirket af det Uregnelige, af Lykken, end netop Kampen tilfø, saaledes som den synes at ville blive ført i Fremtiden. Dette medfører, at forbi den Gne har den materielle Overmagt og dermed de gunstigste Chancer for Sammenstødet, derfor er Seiren ham ingenlunde vis; Lykken kan staa den Svagere til. Men det medfører tillige, at selv om det kunde lykkes os at bringe vor Sømagt op til en numerisk og kvalitativ lige Styrke med den, Fjenden kan lade træde op i vore Fjærvande, kan det komme til at bero paa Udsaldet af en enkelt Slagdag med dens Tilfældigheder eller paa andre Omstændigheder, hvorover Ingen er Herre, om det skal blive Danmark eller dets Modstander, der for en rum Tid skal være den Hærsende paa de danske Strømme. At betro Sjællands Forsvar til vor Sømagt alene kan være tiltalende nok for den nationale Følelse; men for en æruelig Betragtning viser det sig at være det Samme som at sætte Alt paa et Lærningekast, tilmed uden Sikkerhed for, at Danmark har ligesaa mange Lærninger i sit Væger, som Fjenden i sit. Paa saa usikre Chancer kan man ikke lade Landets Skiebne bero.

Lignende Betragtninger trænge sig frem, naar man tænker sig Forsvaret af Sjællands Kyst mod Landgangs-expeditioner betroet til den mobile Troppesstyrke, vi kunne have samlet paa Den ved Krigens Udbrud. Til at løse Opgaven blot nogenlunde sikkert vilde der behøves en talrig og udmærket march- og manøvreedygtig Hær. Men med Sikkerhed kunne vi ikke gjøre Regning paa at have en større marcherende Hær paa Sjælland end ca. 17,000 Mand, under gunstigere Omstændigheder henved 24,000 Mand, af hvilke den overveidende Del først for nylig er kaldt fra Ploven og Høvlén under Fanerne, hvis Rytteri forholdsvis er lidet talrigt, hvis Artilleri for største Delen maa hjælpe sig med Heste, der hvoerten have været under Sadelen eller spændte for en Kanon nogenstinde før. Befalingsmændenes Duelighed og Follenes Tappehed ville ikke helt kunne bøde paa de Mangler, en saadan Armeé vil lide af i Begyndelsen, indtil den har faaet Tid til at komme i Vand. Dens Fernbanenet, der tilmed er anlagt uden noget Gensyn til dens Forsvar, vil ikke, hvor Talen som her er om Beilængder af 8 til høist 16 Mil, i nogen betydelig Grad lette Troppesstyrkens Koncen-